

A2000-07 02.03.2000

Konkurranseloven § 3-10 - Interflora Norge AS

Sammendrag:

Konkurransetilsynet har vurdert blomsterformidlingsorganisasjonen Interfloras oppsigelse av noen medlemmer som også er medlemmer i faghandelskjeden Floriss. Da de aktuelle butikkene har alternative leverandører av både formidlingssystem, kjedekonsept og blomster med tilbehør, finner ikke tilsynet grunnlag for inngrep etter konkurranseloven.

Konkurransetilsynet viser til Deres telefaks av 15. februar 2000 og telefonsamtale i uke 6, der det fremgår at Interflora Norge AL har sagt opp medlemmene Floriss Byhaven, Floriss Gulset Senter, Floriss Møllesenteret og Floriss Blomsterbua med virkning fra 29. februar 2000.

Bakgrunnen for oppsigelsen skal være at de aktuelle forretningene er medlemmer i kjeden Floriss. Floriss-butikkene mener at det ikke er grunnlag for oppsigelsen da de ikke er medlemmer i blomsterformidlingsorganisasjonen EuroFlorist.

1. Nærmere om Interflora Norge AL og Floriss

Interflora Norge AL

Interflora er en blomsterformidlingsorganisasjon. Foreningen Interflora Norge har enerett (lisens) til bruk av varemerket Merkur og Floragrammet som blomsterhilsen i Norge, og har gitt i oppdrag til Interflora-Norge AL (Interflora) å forvalte varemerket. I Norge er det ca. 410 butikker som er medeiere i Interflora. Interflora er tilsluttet en internasjonal organisasjon med ca. 87 000 butikker i 57 land.

Inntil nylig fungerte Interflora som en frivillig kjede. Høsten 1999 ble faghandelskjeden Botaniq Interflora etablert. Kjeden har ca. 100 medlemmer.

Floriss

Floriss AS er en franchisekjede innenfor faghandelen. Kjeden er eid av Gro Blomster AS og har ca. 65 medlemmer. Gro Blomster AS eies av Gro AS, Gro AS er eid av NorgesGruppen, Gartnerhallen og Bama. brødrene E. og P. Dalene, Tore Paulsen og det nederlandske selskapet Salix Holding. Floriss benytter i hovedsak EuroFlorist som formidlingsorganisasjon, men enkelte Floriss-butikker har valgt å være Interflora-medlemmer.

2. Forholdet til konkurranseloven

Konkurransetilsynet kan med hjemmel i konkurranseloven § 3-10 gripe inn mot vilkår, avtaler og handlinger dersom tilsynet finner at disse har til formål, virkning eller er egnet til å begrense konkurransen i strid med lovens formål. Lovens formål er å sørge for effektiv bruk av samfunnets ressurser ved å legge til rette for virksom konkurranse.

Konkurransetilsynet har imidlertid ikke adgang til å gripe inn mot vilkår, avtaler eller handlinger bare

på det grunnlag at de virker urimelige. For at inngrepskriteriet i konkurranseloven § 3-10 skal være oppfylt, er det en forutsetning at vilkåret, avtalen eller handlingen det vurderes å gripe inn mot har konkurransebegrensende virkning i strid med formålet i loven.

Det kan bl.a. gripes inn mot vilkår, avtaler og handlinger som kan opprettholde eller styrke en dominerende stilling ved hjelp av konkurransehemmende metoder. Det kan videre gripes inn mot forhold som kan begrense kunders valg, fordyre produksjon og omsetning, stenge konkurrenter ute eller nekte forretningsforbindelser eller medlemskap i sammenslutninger. Med nektelse av forretningsforbindelser menes også at en ervervsdrivende bare er villig til forretningsforbindelser på bestemte vilkår.

Konkurranseloven § 3-10 bestemmer at Konkurransetilsynet kan gripe inn mot konkurranse-reguleringer som "har til formål, virkning eller er egnet til" å begrense konkurransen i strid med lovens formål. Den praktiske betydningen av denne formuleringen er at det ikke er nødvendig å påvise konkrete konkurransebegrensende virkninger for å gripe inn etter § 3-10. Det er tilstrekkelig at tilsynet finner at konkurransereguleringen er egnet til å medføre slike virkninger.

Konkurransetilsynet vil bare kunne gripe inn dersom den aktuelle konkurranseskadelige adferd *totalt sett* kan ansees å ha samfunnsøkonomisk skadelige virkninger. Dette innebærer at inngrep etter § 3-10 forutsetter en konkret, individuell vurdering, og det kreves at den aktuelle konkurransebegrensning har en skadevirkning i forhold til lovens formål om effektiv ressursbruk. Bestemmelsen retter seg således mot de tilfeller der det oppstår en ineffektiv ressursbruk som følge av noens konkurransebegrensende adferd.

3. Konkurransetilsynets vurderinger

De ovennevnte Floriss-butikkene har blitt varslet om at de ikke lenger får være medlemmer i blomsterformidlingsorganisasjonen Interflora. Interflora nekter med andre ord å levere tjenesten blomsterformidling til medlemmer av Floriss-kjeden. Konkurransetilsynet vil på denne bakgrunn vurdere om leveringsnektelsen begrenser konkurransen i strid med konkurranselovens formål.

Floriss og Interflora er aktører i blomstermarkedet. Floriss er en faghandelskjede. Interflora er en formidlingsorganisasjon som tilbyr tjenesten fjernforsendelse av blomster. I tillegg har Interflora en frivillig kjede og en faghandelskjede

I vedtak V99-62 av 27. oktober 1999 Vedtaket følger vedlagt. vurderer Konkurransetilsynet om Interfloras vedtekt om forbud mot dobbeltmedlemsskap i organisasjoner med lignende formål begrenser konkurransen mellom blomsterformidlingsorganisasjoner. I den forbindelse vurderer tilsynet Interfloras mulighet til å opprettholde eller styrke en dominerende stilling ved hjelp av et slikt forbud, jf. § 3-10 annet ledd bokstav a). Tilsynet er av den oppfatning at det ikke lenger er grunnlag for inngrep etter konkurranseloven § 3-10 mot Interflora. Begrunnelsen er bl.a. at tilsynet vurderer det slik at Interflora ikke kontrollerer et distribusjonsnett eller en teknisk infrastruktur som Euroflorist eller andre formidlingsorganisasjoner må få tilgang til for å overleve eller etablere seg i markedet.

I herværende sak er det tilsynets vurdering at Interflora ikke kontrollerer et distribusjonsnett eller en teknisk infrastruktur som er nødvendig å ha tilgang til for å overleve i markedet eller for å etablere en faghandelskjede eller annen form for blomsterutsalg, selv om det kan være lønnsomt å være Interflora-medlem. Bakgrunnen for dette er at Floriss-butikkene og andre blomsterutsalg per i dag har alternative leverandører til Interflora både når det gjelder formidlingssystem, kjedekonsept og blomster med tilbehør. Ettersom det finnes alternative leverandører av de aktuelle produkter og tjenester vurderer tilsynet det som lite sannsynlig at leveringsnektelsen begrenser konkurransen i strid med lovens formål. På denne bakgrunn kommer Konkurransetilsynet til ikke å forfølge saken videre etter konkurranseloven § 3-10.

[til toppen](#)